

מים חיים

מכון 'ים שלמה'

מים חיים מתורת מורנו ורבנו גאון ישראל כמוה"ר שלמה יהודה (הינוקא) שליט"א

ספר דגל מחנה יהודה

הקדמה

כתוב בדברים (א, ט) "לא אוכל לבדי שאת אתכם" והענין הוא שכשיבוא משיח צדקנו הוא ידון כל יהודי לכף זכות וזאת על ידי שיגלה בכל אחד את ענין האור של משה שיש בכל יהודי שבזה הוא טוב אמיתי ורוצה את רצון הקב"ה. אבל עד שנזכה לגילוי זה במהרה בימינו צריך כל אחד לראות בעצמו את הטוב וענין משה שיש בו. וזה "לא אוכל לבדי שאת אתכם" שאין אני יכול לבדי לדון אתכם ולהוציא את הזכות שבכם, כי כל אחד צריך לראות בעצמו ולמצוא את משה שבו שעל ידו יוכל לצאת מחובה לזכות. כי משה הוא ענין משיח שמליץ טוב על ישראל והוא ענין אל"ף כמ"ש באיוב (ג, כג) "מליץ אחד מיני אלף", ויש אותו בקטן בכל אחד מישראל, וזה (דברים שם) "יוסף עליכם ככם אלף פעמים" שהשפיע עליהם משה מאור נשמתו וענין האל"ף שיוכלו לדון את עצמם לזכות, וזה "ויקרא אל משה" שכתוב באל"ף קטנה שהיא ענין משה שיש בזעיר אנפין בכל יהודי (מתוך שיעור יום ה' ויצא תשע"ו)

"ויקרא אל משה..." (ויקרא א, א)

צריך כל אדם לדעת היטב שיש בו מענין משה רבנו עליו השלום, וזה הוא האור האלוקי שבנשמת האדם - שהוא משה רבנו - המעורר את האדם אל רצון הקב"ה לקיים התורה והמצוות. וזה הוא הטוב האמיתי שבאדם, כי בכל אחד ואחד מישראל יש טוב אמיתי, שהוא משה רבנו הנמצא בכל אחד מישראל.

וצריך האדם לחזק עצמו בעבודת ה' יתברך, ולעולם לא להחלש בדעתו חלילה, ולזכור תמיד שהקב"ה קורא אל הטוב שבו, אל האמת שבו, שהוא ענין משה שבכל אחד. וזה ענין הפסוק "ויקרא אל משה", כי צריך כל אדם לדון עצמו לזכות, ולחפש בעצמו את משה רבנו שהוא הטוב שנמצא באדם, כי ה' ברוך הוא קורא אל כל אחד מישראל ואומר לו: זכור, שיש בך טוב גמור ממשה עבדי שמסר נפש בשבילך יומם ולילה, וזה האור של משה נמצא בך איתך ואצלך, עליך לשמח עצמך ולחפש הטוב שבך שהוא ענין משה, ולזכור היטב איך שה' ב"ה קורא לך ושמח בך ואוהב כל אחד בעמו ישראל ומתפאר בו, כמו שכתוב: "ישראל אשר בך אתפאר" (ישעיה מט, ג).

ועל כן צריך האדם לחזק עצמו ולשמח עצמו שמחה גדולה אשר זכה להיות מזרע ישראל, וה' יתברך ברוך הוא וברוך שמו מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא בעצמו אוהב אותו ומקרב אותו וקורא לו לבוא ולהתקרב אליו, כענין הכתוב "ויקרא אל משה", שבכל אחד יש טוב ממשה רבנו, וה' ב"ה חפץ בנו ובעבודתנו ואנו יקרים לפניו יתברך. יהי רצון שנזכה לחקוק זאת בעצמנו לנצח, ובזכות זה נזכה בקרוב להיגאל מתוך שמחה וטוב לבב אמן ואמן.

ביאורים וחידושים בספר דגל מחנה יהודה

אמר שלמה המלך בשיר השירים (ג, א) "על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו, אקומה נא... אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו" ולבאר הפסוקים וכפילות החיפוש בפסוקים, יש להקדים דהנה אמרו חז"ל בנדה (בדף ל' ע"ב) שקודם שיורדת הנשמה לעולם "משביעין אותו תהי צדיק ואל תהי רשע, ואפילו כל העולם אומרים לך צדיק אתה, היה בעיניך כרשע", וכתב (תהלים נא, ה) "וחטאתי נגדי תמיד", ומאידך אמרו באבות (פ"ב מ"ג) אל תהיה רשע בפני עצמך, ולכאורה הדברים סותרים זא"ז. ועוד דכתב (דברים כח, מז) "תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך מתוך שמחה וטוב לבב מרוב כל", וכפי שכ' הרמב"ם (הלכ' לולב פ"ח הט"ו) שמצות השמחה עבודה גדולה היא וכו', א"כ לכאן הוא סתירה מה שצריך לעבוד את הקב"ה בשמחה, שזה אינו אפשר אם אינו רואה בעצמו טובה וחיובות, והוא נוגד את הענין שצריך לראות ריחוק וחסותו נגדו תמיד וכו'. ובאמת כשאדם אינו עומד לפני הקב"ה ועסוק בענייניו אוהב הוא את עצמו הרבה עד שאינו רואה נגעי עצמו על דרך שאמרו בגמ' (סנהדרין ט' ע"ב, י"א, ועוד) אדם קרוב הוא אצל עצמו, ומקיים "אל תהיה רשע בפני עצמך" ומאידך כשהוא נמצא במחשבתו לפני ה' ב"ה בתפילה או כשעוסק בתשובה ותכלית, הוא רואה רק את הרע שבו ומקיים "וחטאתי נגדי תמיד" עד ששונא הוא לעצמו.

קודם ירידת הנשמה היא בדביקות ואהבה עם הקב"ה וזה על ידי שרצונה שווה לרצונו

והענין הוא שכתוב (שה"ש ד, ז) "כולך יפה רעייתי ומום אין בך" פירוש, שכשעם ישראל במדרגה של "רעייתי" אנחנו יפים בעיני הקב"ה עד שאין רואים שום ענין של ריחוק מום או עוון כלל, והוא שלימות הדביקות. וענין הדביקות הוא תפילה בהשוואת הרצון. כי כשהנשמה תחת כסא הכבוד טרם ירדתה להתלבש בגוף בזה העולם היא בדביקות עם הקב"ה שהיא בהשוואת הרצון עם הקב"ה, שרוצה הנשמה מה שהוא יתברך רוצה. שאף שהקב"ה רוצה להשפיע והנשמה רוצה לקבל, עם כל זה תכלית רצון שניהם בנתינה והקבלה היא לגלות את הקב"ה בכל העולמות כמו שיהיה בגאולה השלימה. וסיבת ירידת הנשמה לעולם להתלבש בגוף היא כדי לבוא לתפילה בהשוואת הרצון לקבל, וכשהאדם מתפלל ברצון שווה לרצון הקב"ה (שתכלית תפילתו היא להמשיך ולקבל עניינים הנצרכים לקיום רצון ה' ב"ה), הוא השלמות שבדביקות שהיא תכלית הבריאה. והוא רצון שצריך להתחדש בו תמיד, עד שזוכה לגלות את כולו. והרצון הזה נקרא 'משה' שהוא שלמות הרצון כפי רצון הקב"ה ללא שום פירוד ממנו ורצון עצמי.

ירידת הנשמה לעולם היא כדי לגלות את הרצון האמיתי על ידי התפילה

וזה עיקר עבודת האדם בזה העולם, לבוא לתפילה ברצון שמושווה לרצון הקב"ה. אלא שאחר שמתלבשת הנשמה בגוף נשכח מהאדם הרצון העליון שהוא הטוב האמיתי, כי מסתירים אותו יצר הרע והייסורים. ועל כן הולך אחר תאוות ורצון מוטעה לרצות בכבוד ולפרסם את שמו וכו', וגם כשעובד את הקב"ה הוא על מנת לקבל פרס ולא על מנת לעשות לו יתברך נחת רוח. כי כלליות הרצון הנגדי לקב"ה ח"ו, הוא שאדם רוצה במלכות עצמו היינו את שלימות מעלתו וסיפוק כל מאוייו ורצונותיו, וסביב זה סובבים כל מחשבותיו דיבוריו ומעשיו, וגם כשרוצה להיות עניו וכו' אינו אלא משום שרוצה להיות הוא מושלם יותר ובמעלה יותר, שיודע שכדי להיות גדול וצדיק צריך הוא לענוה, ואין בליבו רצון על מצבם ומדרגתם של שאר בני המלך אע"פ שהמלך צר לו עליהם, כי כל מחשבותיו הן על עצמו לבדו ולא על המלך, וכן כשרוצה לשמור את עיניו ולהיות קדוש וצדיק הוא כדי להשלים מלוכתו בעוה"ז ובעוה"ב, אבל את המלך שהמלוכה שלו וצריך לגלות מלכותו בעולם, נסתר ממנו זה הרצון וכביכול אינו רוצה בזה. וזהו "משביעין אותו תהי צדיק ואל תהי רשע" שקודם שיורד לעולם משביעין אותו שיגלה את הרצון האמיתי ולא ישכחהו, ושלא יהיה רשע היינו שלא יחפוץ בכל עבודתו למלכות עצמו. ומשום שהוא רצון שצריך להתחדש בו תמיד ולעלות בו מדרגות אמר התנא "ואפילו כל העולם אומרים לך צדיק אתה היה בעיניך כרשע" שלא יחזיק לעולם שכבר השיג שלימות הרצון וגילה הטוב האמיתי ו'משה' שבו, אלא יחזיק עצמו כמי שעדיין לא השיג את רצון ה'.

היצר הרע והיסורים מסתירים את הרצון שהוא הטוב האמיתי וכדי לשומרו שלא ישכח הורידו הקב"ה בגילוי
והוא נקרא 'משה'

ומפני שכשירדת הנשמה לעולם שוכחת היא את הרצון שגרם לה לדביקות עם הקב"ה, לפני משורת
הדין ריחם עלינו הקב"ה ברחמים גדולים ועצומים מאוד, והוריד את כלליות הרצון המושווה לרצונו
יתברך שנקרא 'משה' להתלבש בתוך גוף, כדי שיתחבר עם עם ישראל ועל ידי זה ימשך הרצון הזה בתוך
העולם ויוכלו כל ישראל לזכור לעורר ולגלות חזרה את הטוב האמיתי שיש בכל אחד, שהוא הרצון
האמיתי והנכון כדי שיבואו איתו לתפילה ויזכו לשלימות הדביקות ולקרבת הגאולה. ומאחר שכל דור
יש בו מיני יצר הרע ויסורים שונים המסתירים את הטוב שבכל אחד מישראל, שתל הקב"ה בכל דור
את השומרים על הרצון כדי שיגלה וימשיך זאת כפי ערך הדור. אבל אין הוא ענין בפני עצמו אלא הוא
כלליות הרצון שיש בכל נשמות ישראל רק שאין יצר הרע והיסורים מסתירים ממנו את רצון הקב"ה.
ואע"פ שמושה נמצא בעולם הזה שיש בו רע ויסורים אינו מייחס להם חשיבות כלל מחמת דביקותו ברצון. כי
זוכר שרצונו יתברך הוא להתגלות ולמלוך בעולם, על כן כל מחשבותיו דיבוריו ומעשיו תואמים אך ורק לרצון
הזה. ויודע הוא שהקב"ה עניו מאוד, שאע"פ שבעולם כשבונים בנין או דבר פאר חוקקים את שם האומנים על
מעשה האומנות כדי לפרסם את שם, הקב"ה בענותנותו ברא את השמים הארץ והים וכל אשר בם בחכמה
עצומה ולא חתם את שמו אפילו באותיות קטנות, כי נתן בנו את הרצון לגלות את חותמו בבריאה על ידי
התפילה, שהוא ענין הפסוק (דניאל ה, יב) "ותשלך אמת ארצה" שהשליך הקב"ה את חותמו שהוא אמת כמו
שאומרת הגמ' בשבת (נה). שחותמו של הקב"ה אמת, כדי שאנו עם ישראל נגלה את חותמו על כל פרט בבריאה
עד גילוי מלכותו השלימה בפועל ממש. ובגילוי חותם האמת בזה אנו נקראים 'אדם' שהוא ענין היושר והאמת
כידוע, וכן הוא הרצון השלם של משה שאין הוא רוצה בטובת או רצון עצמו אלא כל ענינו הוא שהמלך שלו יהיה
למעלה במלכות וכל בר ישראל יהיה בחשיבות, אבל הוא בעצמו אינו תכלית ומטרה בשום מחשבה דיבור או
מעשה, כמ"ש (שמות טז, ז) "ונחננו מה" שהוא אינו ענין בפנ"ע, ו'מה' גימט' 'אדם'.

גילוי הרצון הוא מוכרח כדי להציל משכחת התורה

וענין משה הוא שומר הרצון כדי שלא תשתכח התורה ח"ו. כי ענין שכחת התורה הוא שכחת הרצון וההבנה מי
נתן את מה שלומדים, לפני מי לומדים ולשם מה לומדים, כי הצדיקים לומדים את התורה בפחד ויראה נוראה
מאוד לדעת כיצד לא לסטות ח"ו מהרצון העליון, והוא כל ענין סוגיות התלמוד, ועל ידי הלימוד ברצון הזה
שכל לימודם היה על מנת לכונן לרצון העליון היו כולם בדרגת מחיי מתים, אבל כשאין הלימוד באופן זה נעשה
שכחת התורה. על כן שולח הקב"ה בכל דור שומרים שישמרו על התורה שלא תשכח ושלומדיה לא יסטו
מהרצון העליון, ולגלות בכל יהודי את הרצון שהיה בו קודם שהסתירו אותו היצה"ר והיסורים.

על ידי שמוצא בעצמו שרוצה את רצון ה' יכול להתפלל מתוך שאוהב את עצמו עם הקב"ה ותפילותיו נענות
על ידי שמגלה ענין משה שבו שהוא הרצון והטוב האמיתי אוהב הוא את עצמו עם הקב"ה, כי רואה שהוא אינו
מנוגד לרצון ה' אדרבה רצונם שוה וממילא הוא אוהב ה' והוא עצמו טוב ואהוב לפני ה' ת. כי העיקר שיזכה
האדם לאהוב את עצמו עם הקב"ה, שכשעומד לפני ה' בתפילה ותשובה שיאהב את עצמו, ולא יהיה רשע בפני
עצמו, אבל לזה זוכים דוקא על ידי שמשווים הרצון לרצון ה' יתברך, כי כשיש שניים שרוצים את אותו דבר הוא
שלימות האהבה. וכן בכל ישועה שנצרך לה צריך למצוא בזה את רצון הקב"ה, שאם רוצה ללמוד צריך להתפלל
מתוך השוואת הרצון לרצון הקב"ה. כי יש שניים שמתפללים על אותו ענין, ואחד מתפלל מתוך ששמח ואוהב
את עצמו עם ה' יתברך בתפילתו, וכל רצונו בבקשתו הוא לעשות לפניו ית' נחת רוח, הן ע"י התפילה עצמה
והן באמצעות השפע שימשוך על ידה, וממילא הוא כנוע לרצונו אם יתן יתן ואם לאו, כי בין כך ובין כך
הוא רצון ה', ויש אחד שעל ידי תפילתו מגיע לכעס כשמעכבים לו את מילוי בקשתו, ומרגיש שרוצה ליקח

מהשמים את השפע שלא ברצון ואהבה. והוא בסיבת השוואת הרצון, כי בכל בקשה ותפילה שעולה לשמים שואלים שם 'למה' ליתן לאדם את רצונו. ואם תכלית רצונו הוא למען מלכות עצמו אפשר שיקבל את רצונו מגזירת הקב"ה שמקבל תפילה היוצאת מעומק הלב, אלא שהרי הוא כחמסן המכריח את חברו ליתן או למכור לו דבר ע"י הפצרות ובקשות הרבה, והוא כתפילת הגנב שמתפלל שלא יתפס כפי שאומרת הגמ' ברכות (ס"ג ע"א בגירסת עין יעקב) גנבא אפום מחתרתא רחמנא קרי. וזה "אדם כי יקריב" ופירש רש"י שמרמז לאדם הראשון, דמה אדם הראשון לא הקריב מן הגזל שהיה הכל שלו אף אתם לא תקריבו מן הגזל, עכ"ל, ונרמז בזה שלא יקח השפע הרוחני לעצמו בחזקה כמו גזלן, אלא ישתף עימו שם שמים תחילה, שאם תכלית בקשתו היא מהטוב האמיתי שהוא הרצון שנקרא משה שרוצה בבקשתו לבוא לענין שמגלה בפועל את רצון ומלכות ה' הרי הוא כמי שמתפלל על הקב"ה כפי שמתפללים "לישועתך קיוינו" ומרגיש שלם בתפילתו ואוהב את עצמו עם הקב"ה ואז אין מקשים עליו ואין מעכבים בקשתו.

הנשמה מחפשת תמיד אחר הדבקות שהייתה קודם ירידתה לעולם

והוא פירוש הפסוקים **"בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו"** שכשאדם יורד לעולם מבקש הוא את מה שנשמתו רגילה בו תחת כסא הכבוד שהוא השואת הרצון (כי נפשי פירושו רצוני כמ"ש בבראשית (כג, ה) "אם יש את נפשכם"), **"על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו"** - כי מצד אחד כשהוא לעצמו שהוא ענין "בלילות" הוא אוהב לעצמו ואינו רואה נגעי עצמו שהוא טוב מדומה ואינו טוב אמיתי, על כן "ולא מצאתיו" כי אוהב את עצמו אבל אינו לפני הקב"ה. **"אקומה נא ואבקשה את שאהבה נפשי וגו'"** אקומה נא - הוא הזמן שעוסק בתשובה ותפילה לפני הקב"ה שמחפש 'את שאהבה נפשו' שיוכל לאהוב את עצמו עם הקב"ה אבל "ולא מצאתיו" כי עומד הוא לפני ה' אבל שונא הוא לעצמו ואינו יכול לעבוד את ה' בשמחה.

בכל יהודי יש רצון מושווה לרצון ה' וצריך לגלותו עד שיוכל לשמוח ולאהוב את עצמו עם ה' יתברך וכשמגלה רצון זה בתפילה הוא דביקות אמיתית

וזה (שה"ש ג - ג, ד, ה) **"מצאוני השומרים הסובבים בעיר, את שאהבה נפשי ראיתם, כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו, עד שהבאתיו אל בית אימי ואל חדר הורתי, השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ"** **"מצאוני השומרים הסובבים בעיר"** - הוא נקודת הרצון ומשה שיש בכל יהודי שהם שומרי הרצון כנ"ל, והם סובבים את האדם שנקרא עיר קטנה כידוע, והם רק סובבים את האדם כי אינם מגולים בתוכו. **"את שאהבה נפשי ראיתם כמעט שעברתי מהם"** - כי יש בכל יהודי רצון לטוב האמיתי שהוא הרצון לתכלית והגאולה אלא שאינו מגלה ומרגיש לזה חיבור כי הוא סותר לרצון שיש לו למלכות עצמו, על כן **"כמעט שעברתי מהם"**. **"עד שמצאתי את שאהבה נפשי"** - אבל כשחותרים כראוי אחר הרצון האמיתי מוצא האדם את שאהבה נפשו שהוא חיבור מהלב לכל המקומות שבהם הוא כן רוצה את רצון הקב"ה ויכול לאהוב את עצמו עם הקב"ה כפי שהייתה נשמתו תחת כסא הכבוד. וזה **"עד שהבאתי אל בית אימי ואל חדר הורתי"** - שמגלה את כל הטוב שבו כפי שהיה קודם ירידת נשמתו שהוא "בית אימי וחדר הורתי" שהם מדרגות בגילוי הרצון.

"השבעתי אתכם בנות ירושלים" - הוא מה שמשביעים את הנשמה על שכחת הרצון קודם ירידתה "תהי צדיק ואל תהי רשע" כנ"ל, שאע"פ שהנבואה היא מקבל בבחינת 'בת' צריך הוא להמשיך השפע לענין 'ירושלים' ורצון הקב"ה. **"אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ"** - שאע"פ שתשוו את הרצון לרצון העליון צריך שתבוא המלכות של ה' בעולם על ידי התפילה שהיא שלמות הדביקות ותכלית ירידת הרצון וגילוי בעולם הגשמי כדי לגלות ולהוציא את הרצון על ידי התפילה, **"עד שתחפץ"** - עד שיהיה רצון אמיתי לגילוי ה' בעולם.

והוא נקרא תפילה בדביקות, כי משמעות של דביקות אינו עצימת עינים והשתפכות, אלא דביקות היא שמתפלל

על מה שיודע בוודאות שזה רצון הקב"ה, שרוצה את מה שהקב"ה רוצה. ועל ידי זה אין יצרו הרע ויסוריו מסתירים ממנו כלל את כל הטוב שבו, ועל ידי זה יכול לאהוב את עצמו עם הקב"ה, וכשנעשה בעל תפילה שמשמעותו - שיכול להתפלל מכל מקום ובכל מדרגה ואוחז בכל עת בתפילה, הוא אוהב את עצמו תמיד עם ה' יתברך. כי מה ששונא לעצמו כשהוא לפני ה' ואוהב לעצמו כשאינו לפני ה', כי כשהוא לבדו במחשבתו אין הוא רואה שרצונו מנוגד לאחר ומרגיש טוב בזה, אך כשעומד לפני ה' ואינו מוצא ורואה בעצמו את גילוי משה שבו שהם כל רצונותיו שמושויים לרצון הקב"ה, הוא רואה שכביכול כולו מנוגד לרצון ה' ומדמה בעצמו שאינו אוהב לפניו ית'.

תחילה צריך לדון את עצמו לזכות ולמצוא בעצמו כל המקומות שבהם רוצה את רצון ה' שבזה הוא כל הפאר של כל בר ישראל

וכדי לגלות את הרצון הזה צריך האדם לדון את עצמו לכף זכות ולדעת - שבאמת הוא כולו רוצה אך ורק את רצון הקב"ה כפי רצונו האמיתי קודם ירידתו לעולם, וכל מה שאינו מגולה אצלו הוא מחמת יצר הרע והיסורים שמסתירים זאת ממנו, על כן על זאת לבד צריך הוא לשמוח ולאהוב את עצמו עם ה' יתברך, ולידע שבזה לבד הקב"ה מתפאר בו. ומלבד זאת צריך למצוא בעצמו כל הרצונות שהוא רוצה בהם את רצון הקב"ה ובזה לשמח את עצמו מאוד שבדבר פלוני ברצון הוא מושווה עם רצון הקב"ה שהוא האור של משה רבנו שנמצא אצלו בהתגלות, וכן על זה הדרך בעוד רצון ובעוד ענין, וכך על ידי זה יוכל להתחבר לקריאת הקב"ה אליו לשתף את כל חלקיו לרצון הזה. וזהו "אל תהי רשע בפני עצמך" שתראה את הטוב שבך, כל נקודה שבה אתה רוצה את רצון הי"ת כרצונו.

כי צריך לרצות את רצון ה' עד שרוצה לתת את כולו למענו, וזה גילוי הטוב בשלמות. ובכל מקום ובכל מדרגה אדם יכול למצוא את המקומות שהוא רוצה ברצון העליון, כי כל אדם באשר הוא מחוייב כפי מדרגתו להשתוות עם הרצון העליון שהוא להמליך את קודשא בריך הוא בכל מחשבה דיבור או מעשה, וגם אם עוסק בעבודתו ימצא את הדרך והסיבה שיש בענין שעוסק בו כדי שיבוא מזה תכלית של מלכות ה' ונחת רוח לה', כי אין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו (ע"ז ג ע"א).

וזה "ויקרא אל משה מאוהל מועד" היינו שהקב"ה קורא לכל 'משה' שהוא נקודת הרצון והטוב האמיתי שבכל יהודי, וכתוב באל"ף זעירא שהיא אותיות 'פלא' שהוא מרמז על הרצון העליון כידוע שמיעטה הקב"ה ע"י שהשליכה לארץ שהיא אל"ף של "אמת מארץ תצמח" כדי שנגלה את חותם הקב"ה בכל פרטי הבריאה ע"י התפילה כנ"ל. "מאוהל מועד" - היינו מענין תכלית הרצון העליון שהוא אוהל מועד שהוא השראת השכינה ומלכות ה' בעולם. "אדם כי יקריב מכם קרבן" אדם - הוא ענין 'משה' "ונחננו מה" גמט' אדם. כי בכל אחד מישראל יש את ענין הרצון וענין משה שהוא הטוב האמיתי וזה "כי יקריב מכם" שיקרב ויגלה מתוכו את משה - אדם גמט' מ"ה, כפי שפירש רבי מנחם מנדל מקוצק בעל 'עמוד האמת' על הפסוק בבראשית (ד, ד) "והבל הביא גם הוא" גם לרבות את עצמו שרצה להביא את כל כולו לקב"ה, וזה "מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן" שכל אחד בכל מקום ובכל מדרגה צריך לראות את הטוב שבו שהוא הרצון העליון "תקריבו את קרבנכם" - שהוא 'שותפות' הרצון העליון עם הרצון שמתגלה באדם, לקשר אותו ולהביאו על מנת לעשות נחת רוח לקב"ה ולרצות שיתגלה בעולם, וזה - "לרצונו לפני ה'" שישווה את רצונו לרצון שהיה לו כפי שהיה "לפני ה'" שהוא "חדר הורת" תחת כסא הכבוד עד שיוכל לאהוב את עצמו עם הקב"ה.

(ע"פ שיעור יום ה' פנחס תשע"ב)

ספר כרם שלמה - עצות והנהגות

- מה שליבו של אדם שבור מגודל ריחוקו מהקב"ה ומכוין את ליבו השבור לה' יתברך, הוא כמו שמקריב קרבן. וזה (ויקרא א, ב) "אדם כי יקריב" כי עם האותיות הוא גמט' לב, שכשליבו של אדם שבור על המדרגות הנמוכות שהם 'בהמה בקר וצאן' - על ידי זה מתרומם ממקומו והוא כמו שמקריב בזה קורבנות, שעל זה נאמר בשמואל (א טו, כב) "החפץ לה' בעולות וזבחים כשמוע בקול ה'", כי אין הקב"ה חפץ אלא ביראת שמים והלב של האדם וזה 'מן בהמה בקר צאן' גמט' 'לב נשבר' ע"ה.
- בתפילה - "תקע בשופר גדול לחרותינו" והענין שכשיגיע משיח יהיה ענין של תקיעת וקול שופר ולא דרוש או נבואה ממלך המשיח, כי השופר הוא כלי שמגלה פשיטות וכן קול השופר הוא קול פשוט ואינו מגלה חכמה אלא הכנעה, וכן הוא הענין כשגיע משיח צדקנו יתגלה ענין הפשטות, שכל המצוות שנראים בעין כדבר פשוט אז יראו את גודל מעלתם, וכל האנשים שהיו נראים כאן בעה"ז כאנשים פשוטים אבל היה ליבם מכוון לקב"ה יראו את גודל מעלתם וחשיבותם. וזה 'שופר גדול' שהשופר שהוא פשוט יהיה לגדול. וזה ענין הפסוק (בראשית לב, ד) "וישלח יעקב מלאכים", שיעקב שהוא ענין אנשים שהם למטה בעקב שנראים שפלים ופחותים, ולעת"ל ייראו כמלאכים.

ספר תפארת ישראל

- כשתבוא הגאולה יתגלו רחמים גדולים שעל ידם ידון המשיח כל יהודי לכף זכות ויוציאו מחובה לזכות ויכלול אותו באור הגאולה. כי באמת בכל יהודי יש נקודה ואור ממש רבנו ומשיח שעל ידה הוא יכול לעורר רחמים על כל יהודי לדונו לזכות לרומם את נשמתו ולהמשיך לאותו יהודי ישועה. אבל יש רחמים שה' שונא, שהם ענין הרחמים על עמלק (כמובא בשמואל-א טו) שעל ידם נולד המן להצר לישראל. ולכן צריך לדעת על מה לעורר רחמים, ולא לעורר רחמים וזכות על הרע שברשעים ואת הצדיקים והחכמים ולומדי התורה לדון לחובה. ועל ידי שאדם דן לכף זכות, זוכה ש"במידה שאדם מודד בה מודדים לו" (משנה סוטה פ"א מ"ז) ומכריעים גם אותו מן השמים לזכות, ועל זה נאמר במשלי (כ"א י"ד) "מתן בסתר יכפה אף", שעל ידי שבסתר ליבו ומחשבותיו דן את הבריות לזכות מסיר מעצמו מידת הדין ודנים גם אותו לזכות.

תפילה לשלמה - שער אהבת ישראל

רבונו של עולם, אבי אב הרחמן, תזכני להסתכל על הטוב שבי ולהיות בשמחה תמיד, ותרחיקני מכל יאוש ותקרבי אליה, ותזכני לשמע את קולך איך אתה קורא לי ומקרבי אליה, ותגלה לי את נקדת האמת שבי שהיא בחינת משה, שאזכה על ידה להתקרב אליה ולקיים את התורה לשם שמים לכבודך, ולקיים מצוותיך מתוך שמחה וטוב לבב. אנא רחמן, תזכני לזכור היטב את מה שאמרת: "בנים אתם לד" (דברים יד, א) ואת מה שאמרת: "אהבתי אתכם אמר ד" (מלאכי א, ב). ולזכור תמיד שאתה יתברך אוהב אותנו וחסדך בנו, ושלא עזבת אותנו חלילה. אנא רחמן, תשמח את לבי ותושיעני, ותזכני להסתכל תמיד רק על הטוב שבי, ולדון את עצמי לכף זכות. אמן נצח סלה ועד.

רבונו של עולם, אב הרחמים והסליחות, אשר בנו בחרת מכל העמים ואותנו רוממת מכל הלשונות, ואף ורק אותנו גרבת, וקדשתנו במצוותיך, עשה ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, שבניך רחמיך - עמך ישראל יהיו מאחדים בכל מקום שהם, ותן בינינו אחדות.

אנא רחמן, המשך בעולם אור גדול של אהבת חנם, ובטל מהרה שנאת חנם קנאה ותחרות. אנא המשך בעולם אור של אהבה שילה ויתפשט בכל ארבע פנות הארץ ויציה ליבותיהם של עמך ישראל בכסופין וגעגועים ואהבה ומחילה זה לזה - באפן שלא תהיה בינינו שום שנאה ושום קנאה ושום תחרות. ותזכני ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים לעסק בגמילות חסדים, ולעזר אחד את השני בכונה טהורה ובמחשבה טובה, ולזכות לסבלנות ואריכות אפים לעולם ועד, ואתה יתברך על ידי זה ובזכות זה ובזכות תפלה זו תקרב לנו את הגאולה. אמן נצח סלה ועד.

העלון מוקדש לעילוי נשמת המנוח היקר באדם איש נאמן
אוהב הבריות שנלקח מעמנו לגנזי מרומים ערש"ק לסדר יתרו

בנימין בן זלפה

ת.נ.צ.ב.ה

ניתן לשמוע את שיעורי מו"ר שליט"א בטלפון 02-5306506 וכן במערכת קול הלשון

לתגובות תרומות והנצחות: 0548434755 | m.yam.shlomo@gmail.com